

Johanneksen evankeliumin selitys 26
Joh. 7:53-8:11
Savonlinnan Tuomiokirkko, 16.3.2016

Aviorikoksesta tavattu nainen

Viimeksi jäimme Johanneksen evankeliumin selityksessä siihen, että Jeesus aiheutti Jerusalemin lehtimajanjuhlilla kovaa kiistelyä. Toiset sanoivat hänen olevan Messias, toiset vastustivat häntä niin kovasti, että halusivat hänet pidätettäväksi ja tuomittavaksi.

Jeesus opetti

Mutta tilanne rauhoittui tuolla kertaa:

Kaikki lähtivät kotiinsa, mutta Jeesus meni Öljymäelle. Varhain aamulla hän tuli taas temppeliin. Hänen luokseen kerääntyi ihmisiä suurin joukoin, ja hän istuutui ja opetti heitä. (Joh. 7:53-8:2)

Jeesuksella oli siis tapana majoilla Jerusalemissa ollessaan Öljymäellä. Sehän on Jerusalemin tuolloisen keskustan eli temppelivuorta vastapäätä oleva kukkula. Kai siellä jo tuolloin oli asutusta, vai oleiliko Jeesus siellä jossain ulkosalla?

Joka tapauksessa varhain aamulla Jeesus käveli tuon muutaman kilometrin matkan Öljymäeltä alas laaksoon ja sieltä taas ylös Jerusalemin temppeliin. Siellä hän taas opetti, suuren väkijoukon kuunnellessa häntä.

Kesken kaiken toivat lainopettajat ja fariseukset paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta. He asettivat hänet Jeesuksen eteen ja sanoivat: "Opettaja, tämä nainen on avionrikkoja, hänet tavattiin itse teossa. Mooses on laissa antanut meille määräyksen, että tällaiset on kivitettävä. Mitä sinä sanot?" He puhuivat näin pannakseen Jeesuksen koetukselle ja saadakseen sitten aiheen syyttää häntä. (Joh. 8:3-6)

Jeesus siis istui Jerusalemin temppelissä ja opetti suuren väkijoukon kuunnellessa häntä. Mitä hän opetti? Varmaankin hänen opetuksensa aiheena oli Jumalan valtakunta. Tuolla teemallahan hän oli julkisen opetuksensa aloittanut, ja kai se oli sama pääteema loppuun asti: "Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle. Muuttakaan mielenne ja uskokaa ilosanoma."

Jeesus kiikkiin!

Sitten paikalle tulee ulkopuolisia, virallisen vallan ja uskonnon edustajia. Eivät he ole Jeesusta kuunnelleet, eivät he halunneet oppia häneltä. Mutta he törmäävät paikalle toivorikkaina siitä, että ovat saaneet tilaisuuden saada Jeesus vihdoinkin kiikkiin. Sen oli tarjonnut nainen, joka oli saatu juuri verekseltään kiinni aviorikosta tekemästä. Heidän ideansa oli se, että Jeesuksen olisi suostuttava siihen, että hän määräisi tuon syyllisen teloitettavaksi muinaisella, mutta virallisella ja mahdottoman julmalla tavalla. Huorintekijä laitettaisiin väkijoukon keskelle, kaikille haettaisiin paljon kunnollisen kokoisia kiviä, ja väkijoukko kävisi viskomaan häntä niillä, kunnes hän lopulta kuolisi.

Ideana oli se, että vastasi Jeesus mitä hyvänsä, he saisivat hänet ansaan. Jos hän sanoisi, että kivittääkää pois vaan, he voisivat mennä Pontius Pilatuksen luo kertomaan, mitä tuo kansanvillitsijä nyt oli tehnyt: kehottanut tuollaiseen rangaistukseen, vaikka roomalaiset olivat vieneet juutalaisilta oikeuden langettaa kuolemantuomioita. Mutta toisaalta, jos Jeesus jalona ja lempeänä miehenä kieltäisi kivittämisen, asia olisi silloinkin selvä: ei hän voi olla Messias vaan huijari, koska ei noudata Mooseksen lakia.

Kirjoitti sormellaan maahan

Jeesus ei kuitenkaan vastannut mitään. Teksti jatkuu näin:

Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan (Joh. 8:6)

Mitä ihmettä Jeesus oikein kirjoitti? Sitä on varmaankin turha spekuloida, koska sitä ei tässä kerrota. Miksi sitten kuitenkin on kerrottu koko asiasta? Varmaankin siksi, että tuo oli niin vaikuttava tapahtuma, että se oli painunut silminnäköjoiden mieleen. Koko väkijoukko odottaa henkeään pidätellen vastausta. Mutta tuo mies on vaan hiljaa ja kirjoittaa sormellaan jotakin maahan.

Kyseessä oli symbolinen teko. Ehkä se on viittaus Jeremian kirjan lukuun 17

Israelin toivo, sinä Herra! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. "Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun. Sillä he ovat hyljänneet elävän veden lähteen, Herran." (Jer. 17:13)

Jeesus siis mielti ja osoitti sen, että nuo Israelin viralliset opettajat olivat luopuneet Jumalasta, elävän veden lähteestä, ja siksi he tekivät tuollaista, leikkivät julmasti ihmishengellä saadakseen ajetuksi läpi vihan suunnitelmat häntä itseään vastaan.

Tai sitten Jeesuksen vaitelias, symbolinen teko oli viittaus 2. Mooseksen kirjan lukuun 31

Ja kun hän oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinain vuorella, antoi hän hänelle kaksi lainitaulua, kivitaulua, joitten kirjoitus oli Jumalan sormella kirjoitettu (2. Moos. 31:18)

Jeesus kirjoitti sormellaan, kuin Jumala, joka oli sormellaan lain kirjoittanut. Jumalan lähettämänä Messiaana Jeesus tiesi, mikä on lain ydin.

Syytön heittäköön ensimmäisen kiven

Kun he tiukkasivat häneltä vastausta, hän suoristautui ja sanoi: "Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven." Hän kumartui taas ja kirjoitti maahan (Joh. 8:7-8).

Miten vaikuttava kohtaus. Jeesus kumartuneena kohti maata. Hän ei katso, kuka tekee mitään, vaan kirjoittaa taas sormellaan. Nainen odottaa kauhistuneena, syyllisenä, itkuisena kuolemaansa.

Mutta niin ei käy:

Jeesuksen sanat kuultuaan he lähtivät pois yksi toisensa jälkeen, vanhimmat ensimmäisinä. Kansan keskelle jäi vain Jeesus ja nainen (Joh. 8:9).

Tiukka valinta. Otanko kiven ja heitän ensimmäisenä tuota naista? Mutta kukaan ei tehnyt niin, vaikka kiviä oli jo valmiina kourissa. Jeesuksen sanat tunkeutuivat ihmisten sydämiin ja saivat heidät huomaamaan, että jos heitän, niin silloin minä heitän itseäni. Kun tappava kivi osuu häneen, se osuu myös minun sydämeeni. Sillä minäkin olen sydämessäni tehnyt vastaavaa, halunnut tehdä huorin, himoinnut toisen puolisoa, tehnyt aviorikoksen.

Useissa vanhoissa käsikirjoituksissa onkin jakeessa 9 lisäys ”koska he omassatunnossaan tiesivät olevansa syyllisiä.” Sehän se syy oli siihen, että kivet tippuivat nyrkistä maahan, yksi toisensa jälkeen ja ihmiset lähtivät häpeissään paikalta pois. Mutta ei tuota lisäystä tarvita, eikä sitä luotettavimmissa käsikirjoituksissa olekaan. Ilman sitäkin on selvää, miksi noin tapahtui.

Miksi väkijoukon vanhimmat ihmiset lähtivät pois ensimmäisinä? Siksi, että heillä oli elämänsä aikana ollut eniten aikaa tehdä syntiä ja himoita syntisellä tavalla naisia tai miehiä, joita heidän ei ollut lupa himoita.

Jeesus kohotti päänsä ja kysyi: "Nainen, missä ne kaikki ovat? Eikö kukaan tuominut sinua?" "Ei, herra", nainen vastasi. Jeesus sanoi: "En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä." (Joh. 8:10-11)

Mikä tämän kertomuksen opetus on? Opetuksia on varmaan monta.

Tukki silmässä

Ensinnäkin se kertoo meille, kuinka meillä on tapana syyttää toista ihmistä, joskus hyvinkin julmalla tavalla, huolimatta siitä, että itse olemme syyllisiä ihan samaan asiaan, kuin tuo toinen ihminen, jota syytämme.

Tästä Jeesus sanoo toisaalla näin:

Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan. Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi? Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä. (Matt. 7:1-5)

Malka on muuten tukki. Useimmiten toisten syyttäjällä on tukki omassa silmässään, mutta silti hän, tekopyhä lurjus kuvittelee voivansa neuvoa veljeään tai sisartaan ottamaan pienen roskan pois heidän silmästään.

Jumalan sana paljastaa synnin

Toiseksi kertomus opettaa meille, kuinka Jumalan sana tunkeutuu sydämeemme ja paljastaa salaisen syntimme, väärät motiivimme, joita yritämme peitellä kunnollisen ulkokuoren alle. Tästä Raamatussa sanotaan toisaalla näin:

Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili (Hebr. 4:12-13)

Näin kävi tuolle väkijoukolle. Jeesuksen puhuma Jumalan sana tunkeutui heidän sisimpäänsä ja osoitti heidät Jumalan edessä syyllisiksi. Näin käy meillekin, kun kuulemme tai luemme Jumalan sanaa eli Raamattua.

Jeesuksessa on ilmestynyt syntisille armo

Kolmanneksi kertomus opettaa meille, että Jeesuksessa on ilmestynyt armo. Se on ilmestynyt vapahdukseksi ihmiselle, joka on pysäytetty hänen väärällä tiellään. Ihmiselle, joka on tehnyt todellisia, karkeita, tahallisia syntejä. Jos sinä olet sellainen ihminen, ja makaat pölyisellä kentällä odottaen, että Jumala tuomitsee sinut, kun olet niin kelvoton ja taas tehnyt saman synnin, niin juuri sinua koskee tämä kolmas opetus. Jeesus sanoo sinulle: ”En tuomitse minäkään.”

Tästä Raamattu opettaa toisaalla esimerkiksi näin:

Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä. Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien (1. Joh.1:9-2:2)

Jeesus sanoo sinulle: ”En tuomitse minäkään.” Hän sanoo sen, koska hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan koko maailman syntien. Ja jos hän sanoo, että sinun syntisi ovat anteeksiannetut, niin silloin ne ovat. Eikä kenelläkään ole siihen mitään nokan koputtamista; ei, vaikka ne olisivat miten iljettäviä syntejä tahansa. Ei edes sinulla ole oikeutta koputtaa nokkaasi Jumalalle. Ota kiittolisena vastaan se anteeksiantamus, jonka Jumalan sana sinulle lupaa.

Älä enää tee syntiä!

Neljänneksi kertomus opettaa meille, että vaikka synti on Jeesuksen sovittama ja mitätöimä asia, silti synti ja synnin tekeminen on äärimmäisen vakava asia. Sanoohan Jeesus näin: ”Mene, äläkä enää tee syntiä.”

Tästä hän opettaa toisaalla esimerkiksi näin:

Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa. Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin. Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin. (Matt. 5:27-30)

Joskus kuulee sanottavan, että ”älä tuomitse”. Ja sitä perustellaan sillä, että ”Jeesuskin käski heittämään ensimmäisen kiven”.

Mutta ei se tarkoita sitä, että Jumala hyväksyisi synnin tekemisen. Ei Jeesuskaan hyväksynyt. Hän sanoi naiselle: ”Mene, äläkä enää tee syntiä.” Meille syntisille se tarkoittaa sitä, että me saamme kyllä syntimme anteeksi. Mutta se ei anna meille oikeutta tehdä jatkossa syntiä ajatellen, että se on sallittua ja OK, esim. katsella pornoa tai tehdä, niin kuin TV:n ”Temptation Island” ohjelmissa tai nakutreffeilä tehdään. Koska muka Jeesus sanoi, että ”joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisen kiven”.

Ei, vaan Jumalan sana tekee meille sen, minkä se teki tuolle väkijoukolle, joka aikoi ensin kivittää tuon syntisen naisen. Se paljastaa sydämemme salaiset synnit ja tuomitsee ne, niin ettemme voi puolustella itseämme millään. Silloin me olemme kuin tuo syntinen nainen, joka jäi Jeesuksen kanssa kahden, muiden paettua häveten paikalta.

Ja silloin me saamme nostaa katseemme vapahtajan kasvoihin ja hän sanoo meille: ”En minäkään tuomitse. Sinun syntisi ovat anteeksi annetut. Mene, äläkä enää tee syntiä.”